

Falk Hansen (S) oplyste, at der i hans parti gjorde sig forskellige opfattelser gældende. Han fandt det afgørende, at der blev ført en sådan social- og familierpolitik, som skabte de rette rammer og muligheder for at føde og opdrage børn. Han fandt indførelsen af fri abort mest rimelig, selv om han gerne havde set de sociale problemer løst først. I forbindelse med indførelse af fri abort måtte seksualoplysningen, herunder om brugen af antikonceptionelle midler, intensiveres og forstærkes. Han ønskede overvejet en begrænsning i antallet af de aborter, man kunne få. Han var betænkelig ved 12 ugers fristen, som forslaget indeholdt. Som forsvar for fri abort anførtes bl. a., at lovgivningsmagten ikke burde blande sig i menneskers afgørelser i et så personligt spørgsmål.

Lis Møller (KF) henviste til, hvad hun havde sagt ved tidligere behandlinger af samme forslag. Ved behandlingen af justitsministerens forslag ville hun uddybe sin og sin gruppes synspunkter.

Eva Ree (V) udtalte, at langt de fleste i tinget gik ind for en liberalisering af den nugældende lov. Der var dog enkelte, også blandt venstres medlemmer, der ønskede at bevare den nugældende lov. Fri abort kunne ikke være en målsætning i sig selv. Det var ikke forsvarligt at gennemføre en fri adgang til abort. En liberalisering var en bedre løsning.

Samuelson (RV) fandt det rimeligt at udsætte den store debat til den dag, justitsministerens forslag var til 1. behandling.

Kjær Rasmussen (VS) kunne gå ind for forslaget. Hvis der skulle være frihed ikke blot til abort, men også til at få barnet, så måtte der være vuggestuer, børnehaver og fritidshjemspladser nok. P-pillen løste ikke problemet — den kunne have skadelige langtidsvirkninger. Abort ville ikke blive nogen folkeforlystelse, hvis den blev givet fri.

Uden for ordførernes række talte *K. Axel Nielsen* (S), *Orla Møller* (S), *Poul Dam* (SF) og *Hanne Reintoft* (u.p.).

K. Axel Nielsen (S) udtalte, at han i det udvalg, der blev nedsat, ville underkaste begge forslag en grundig behandling, men hans forhåndsindstilling var, at han ville støtte regeringens forslag. Mange medlemmer i hans gruppe havde samme opfattelse som han.

Orla Møller (S) var direkte modstander af et forslag om fri abort. Det brød på afgørende måde med et princip, der havde været grundlæggende i den kulturkreds, hvori Danmark hørte hjemme: respekten for livet. Det forekom ham ulogisk og urigtigt at protestere mod blodsudgydelse og livsødelæggelse i krig og samtidig tillade den udryddelse af liv, som fri abort var udtryk for.

Poul Dam (SF) udtalte, at det, det drejede sig om i denne sag, var et spørgsmål om livssyn, nemlig et spørgsmål om, hvorvidt man betragter mennesket som et frit og ansvarligt væsen, eller man betragtede mennesket som et væsen, der skulle administreres og manipuleres af sine bedre mænd.

Hanne Reintoft (u.p.) gik ind for forslaget om fri abort. Hun gik